

derne m.v. og arbejde den vej rundt. Vi håber i hvert fald, at problemerne bliver løst på den måde.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Ja, det er måske dyrt, men det drejer sig jo om vores børn, det drejer sig om vores fremtid, det drejer sig om det, vi som regel siger er det kæreste, vi har.

Vi ved, at undersøgelse på undersøgelse viser, at den støj, som er i daginstitutionerne, gør børnene mere aggressive, og de får et dårligere sprog og kommunikerer dårligere med hinanden. Med for lidt plads, som de har mange steder, bliver de mere syge. Der er for mange børn pr. voksen, og det vil sige, at relationerne børnene imellem, børnene og de voksne imellem, sprog osv. bliver for dårlige, og vi kunne fortsætte i en uendelighed med alle de resultater, som skyldes et for dårligt miljø.

Det kan ikke passe, at Det Radikale Venstre, som er optaget af at bryde den negative sociale arv, ikke vil være med til at sige: Ja, måske er det dyrt, men vi er nødt til det. Vil Det Radikale Venstre ikke være med til at prioritere, at vi starter tidligt?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil ikke afvise det på forhånd, det kunne jeg ikke drømme om, for det kræver selvfølgelig en ordentlig og en grundig diskussion. Men jeg synes også, jeg vil bruge denne lejlighed, når vi drøfter dette tema, til at sige, at vi har kommunalt selvstyre, og vi har forældrevalgte bestyrelser på børneinstitutionerne, og det er voksne, ansvarlige mennesker.

Det er ikke kun os herinde, der bekymrer os om de problemer, som fru Tove Videbæk rejser, og derfor er der også mange forskellige måder at løse dem på. Vi kunne godt have lidt flere skovbørnehaver og friluftsbørnehaver, hvis der er situationer, hvor børnene vitterlig har for lidt plads, men skal vi ikke regne med, at forældrene til børnene i de institutioner er i stand til at tage sagen op og prøve at finde løsninger sammen med institutionspersonalet og kommunen? Det er det, vi mener, når vi siger, at der er kommunalt selvstyre: vi tror, at folk selv kan tage et ansvar, og at vi ikke skal lovgive om alting her i Folketinget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

En afslutningsdebat lægger jo op til, at man gør status, og derfor har jeg tænkt over, hvad det egentlig er for en regering, vi har haft i Danmark i de sidste snart 2 år.

Vi har en statsminister, der måtte gå af på grund af kreativ bogføring, sidste gang han var minister. Han lod pengene fosse ud af statskassen, og det gør de også nu, hvor han igen er blevet minister. Vi har en finansminister, der har givet forkerte oplysninger til offentlige myndigheder og dermed har fået lov til at opkøbe gårde og få offentlig støtte, som han ellers ikke var berettiget til.

Vi har en finansminister og en indenrigs- og sundhedsminister, hvis gøren og laden i Farum-sagen nu skal undersøges af en undersøgelseskommission. Vi har en justitsminister, hvis gøren og laden i Dan Lyngse-sagen nu skal undersøges af en undersøgelseskommission, og som tidligere har fået en kraftig næse af Folketingets Retsudvalg for sin håndtering af hærfølsagen.

Kl. 17.05

Vi har en skatteminister, der har fået en kraftig næse af Folketingets Skatteudvalg for at hemmeligholde høringssvar og give vildledende oplysninger til Folketinget. Vi har en kirkeminister, der er sat under administration, bl.a. på grund af kreativ bogføring, og som nu er genstand for en større undersøgelse.

Det er ikke en regering, man har lyst til at fremhæve som et lysende eksempel på demokratiets lyksaligheder, så hvis man vil have optimismen tilbage, må man se uden for de tykke mure.

I november sidste år var over en halv million mennesker på gaden i Firenze for at demonstrere for en ny verdensorden, hvor hensynet til mennesker kommer først. I januar mødtes over 100.000 repræsentanter for alle mulige foreninger og bevægelser fra hele verden i Porto Alegre i Brasilien for at diskutere, hvordan man kan opbygge en ny verdensorden.

I februar var der de største fredsdemonstrationer nogen sinde over hele verden. Bogstavelig talt fra Sydpolen til Nordpolen protesterede mennesker mod krigen, protesterede mod at én supermagt skal have lov til at bestemme i verden. Vi så også, at der findes et andet USA end det, den af USA's højesteret valgte præsident repræsenterer. Mange amerikanere har deltaget i